

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

12. Nuper ad &c. Hæreseos objectæ crimen diluit, asseritque se præterita
Philippi Regis Francorum appellatione ad futurum seu Pontificem seu
Concilium contra eundem processurum: anno 1303.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1303.

mandantes, ut contra huiusmodi suspensionem, & decretum nostra, aliquos non aggravent vel molestant, aut contra eos huiusmodi occasione aut causa modo aliquo procedant.

Et si fecerint, illud decernimus irritum, & inane, & nullius volumus existere firmitatis.

Cæterum quia labilis est humana memoria, & ipsi legi se corrigenti, & habitanti ad gratiam promerendam, libenter quantum cum Domino possumus, absque multorum scandalo complacemus, dictis & suspensione & decreto in sua firmitate manentibus, Calendas Novembris proximè venturi pro peremptorio assignamus, ut omnia privilegia, gratiæ, indulgentiæ & concessionis, quæ dicto Regi ac Successoribus suis, & Clericis & Laicis de ipso- rum consilio, illa præsertim, quæ, dum in urbe veteri vel Anagninæ cum nostra moraremur curia sub quavis forma noscitur concessisse dictæ sedis conspectui præsententur & ad nostrum & ipsius notitiam deducantur, ut consideratis ipsis & visis provideri possit, si dicta suspensio fuerit in aliquo vel aliquibus moderanda.

Datum Laterani primo Non. Decembris Pontificatus nostri anno VII.

XII.

Ex Archiv.
Angl. Rymer
Tom. II.
pag. ... &
Cod. Leib-
nici Tom. II.
pag. 313.

Hæresicos objectæ crimen diluit, asseritque se præterita Philippi Regis Francorum appellatione ad futurum seu Pontificem seu Concilium contra eundem processurum: an. 1303.

BONIFACIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Nuper ad audientiam nostram delatus rumor attulit. Quod in festo B. Joannis Baptistæ proximè præterito Philippo Regi Franciæ in præsentia multorum in jardino Regis ejusdem congregatorum contra nos diversa crimina denunciata fuerunt: quodque eidem supplicatum exiit quod ipse huiusmodi denuntiationi assentiret, & consilium super hoc opponeret; dando ad convocandum, & evocare faciendum concilium generale, opem & operam efficaces: & quod huiusmodi denuntiationi, & requisitioni Rex idem, & præfati, qui ibidem erant, assenserunt: & ne nos contra eos ipsos Regem, & Regnum suum, Prælatos, Comites, Barones, Nobiles & alios præcederemus in aliquo, ad ipsum generale Concilium, aut ad Pam nostrum successorem legitimum, vel ad sanctam Romanam Ecclesiam exiit appellatum in scriptis, & quod multi huiusmodi appellationi adhæserunt: & inter Regem, Prælatos, & adherentes iisdem certis confederationibus, & colligationibus factis, districto mandato per Regem eundem fuit conclusum, quod nullis nostris literis, vel nobis in aliquo obediret, Stephano de Columna nostro & Ecclesiæ hoste in Regno suo, non sine gravium incurfu sententiarum, recepto.

Sanè qua ad hæc sinceritate mentis conventicula huiusmodi, qua charitate, quo zelo processerit, qua temeritate id auferit, qui veritatem considerant evidenter intelligunt, & qui sapient, manifestè cognoscunt. Intueantur blasphemias, quæsumus, maledictorum tempus inspiciant videant Regis mandati iustitiam; non negligant, opramus, colligationem & confederationem, ipsius receptionem Stephani prudentem animadvertant, & nutantem Ecclesiæ summorumque Pontificum statum, nisi tam fatua tamque su-

berba, eodem, quo processerunt impetu, comprimantur.

Attendant nihilominus diligenter: Nos, siquidem os suum ponentes in cælum, & linguæ eorum transeuntes super terram, hæresis mendaciis mendaciter blasphemarunt, blasphemias aliisque confictis, quantum in iis fuit, criminibus lacerarunt. Sed ubi auditum à sæculo est, quod hæretica fuerimus labe conferti, quis nedum de cognatione nostra, immo de tota Campania, unde originem duximus, vocatur hoc nomine? certè heri, & nudius tertius apud eundem Regem, dum eum beneficiis mulcebamus, Catholici fuimus, & nunc ab ipso blasphemamur totaliter. Sed quæ causa mutationis tam subitæ? quæ causa irreverentiæ filialis? verè sciant cuncti quod increpationis pharmaco, quibus purgare peccatorum suorum volebamus vulnere, & penitentiae acrimonia, qua omnia tergerentur peccata, eum ad continuandum calumniarum armaverunt dolos, & ad flammam infidelitatis separaverunt, inspiraverunt. Majores Episcopo Mediolanensi sumus, & quam fuerit clarior Valentinianus Augustus, & Rex Franciæ minor: ille sicut humilis & Catholicus Princeps, non erubuit postferi se Mediolanensi Episcopo, cum, ut homo delinqueret, summissurus & necessario suscepturus medicamenta charitatis: hic autem sicut Senacherib: & . . . nos & post tergum nostrum caput movit; sed paveat quod contra Senacherib dicitur: Cui exprobraisti, quem blasphemasti, contra quem exaltasti vocem & elevasti in excelsum oculos tuos contra Sanctum Israel. Et ecce Sanctus Israel est Dei Vicarius, hic est Petri Successor, cui dictum est: Pascere oves meas, &: Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, & portæ inferi non prævalebunt adversus eam, & quodcunque ligaveris super terram, erit ligatum in cælis. Propter quod, qui in navi Petri non est naufragio peribit, & qui in ea est oportet, ut gubernatoris gubernationi subsistat: Cum igitur de calumnia objectoris, propter falsitatem huiusmodi objecti criminis, pateat per consequens, quod calumniatur in objectis aliis, debet parere: Maledictorum, petimus, consideretur causa, tempusque mandato continuum, quo mandavimus eum ex legitimis causis excommunicatum publicè nuntiari, & ex hoc contextu & celeritate actuum quis non jure præsumat, eum non ad charitatis, sed ad vindictæ zelum, quis non cogitabit, ipsum ad tantæ temeritatis audaciam devenisse. In præteriti temporis roborat conjectura: olim itaque dum capitula, in quibus excedebat nostris comprehensa literis quæ per dilectum filium Jacobum de Nortmannis Notarium nostrum transmisimus, agrè tulit & indignatus est, & in furiam versus maledicere cepit, non veritus quod scriptum est: Principi populi tui non maledices. Cum autem Nos cessare credidit, paulo ante nos in Christo Patrem Sanctissimum humiliter dixit, & sic nos in suis literis appellavit: nunc verò quia urgente conscientia ex debito Pastoralis officii ipsius correctionem omittere non valemus, dilatarus, impinguatus, incrassatus recalcitravit dilectus, & pejora prioribus addidit maledicta. Ex quibus ejus in iis malum convincimus zelum, iniquitatis in ipso fomitem comprobamus & dicere cum Propheta possumus: numquid redditur pro bono malum, quia foderunt foveam animæ meæ. Sed favente Domino, incidet in foveam quam fecit, & dolor ejus in verticem ipsius descendet: Hunc ejus animum mandati præmissi perversitas approbat directè sicut etiam verba canonum, eum qui ab Episcopo

ANNO
1303.

ANNO
1303.

quo ante sententiae tempus pro dubia suspicione disceserit manifestam manere censuram quam Clerici Simoniaci qui ab eo etiam de haeresi accusato contra regulas ante tempus disceserunt, incurrisserunt, nisi providentia Synodi actum fuisset misericorditer cum eisdem. Eundem zelum, & animum praedicta colligatio patefecit. Ad haec receptatio Stephani memoratae non solum malum indicat zelum, sed Regem ipsum inimicum detegit, & Principis Apostolorum mandati etiam transgressorem. Ait enim de clemente; si inimicus est Clemens alicui pro actibus suis, cum illo nolite amici esse, sed averteite vos ab illo, cui ipsum sentitis adversum; si quis vero amicus fuerit iis, quibus ipse non loquitur, unus ex iis est, qui exterminare Ecclesiam Dei volunt. Qui cum inimicis alicujus suas amicitias copulant, ejus inimici censentur, & ideo facile mentiuntur.

Nonne Ecclesiae mutabitur status, & Romanorum Pontificum vilescet autoritas, si talis Regibus & Principibus, aliisque potentibus aperiatur via aditusque pandatur? confestim enim Romanus Pontifex & Petri Successor, qui clara ipsius Petri voce omnibus praestit, cum circa alicujus Principis, vel Potentis volet correctionem intendere, & immittere manus tunc dicitur haereticus, vel notorie cum scandalo criminofus, ut sic fugiatur punitio, & suprema potestas penitus confundatur. Absit a secta nostrorum temporum tam perniciosum exemplum, absit a nobis tanta vecordia, tam damnabilis negligentia, quod talem errorem sinamus succrescere, quin apertius sui ortum succidamus. Num quid ergo si supra praedictis contra nos petatur a nobis, sine quo congregari non potest concilium generale, illud in exemplum tam detestabile; maxime ut omittamus ad praesens excommunicationem multiplicem, quae idem Rex tenetur astrictus calumniatori malo, ut ex superioribus patet procedenti zelo aut etiam inimico, aut sibi confederatis quibus colligatus est, etiam concedimus, taliterque fomentum dabimus huic pesti, quod in aliorum Praelatorum persona ex praedictis causis secundum scita canonum repellere debemus illud in nostra sine alicujus injuria, si nobis & fratribus nostris videbitur, poterimus merito refutare, ut nemo deinceps Rex aut Princeps, aut alius Potens, Regis exemplo contra Romanorum Pontificem sic prorumpat in verba blasphemiae, nullus sic ejus correctionem evitet. An ut tacemus de Rege Francorum a Zacharia Regno privato, divinae recordationis Theodosius Magnus ab Ambrosio Mediolanensi Episcopo extra Ecclesiam factus, contra eum exarsit. An Lotharius gloriosus contra Nicolaum Papam sic erexit calcaneum, aut contra Innocentium Fridericus? An Rex Franciae major est iis? An nos minores sumus praedecessoribus nostris? An minus justè praecedimus? Quippe trium horum non est aliquid verum; Sed ii, ubi debuerunt, sustinuerunt humiliter: ille autem, ut Adonias cum Diis terrae contra Deum Abraham, quia contra nos ejus vices gerentem in terris vehementer, ut si quod absit perstiterit, ruat, elevatus est: Per hoc autem non credat aliquis, quod contenti sumus quin non obstante hujusmodi fraude appellationis objecta, quae ad minorem, vel parem, sive mortalem aliquam non potuit interponi, super praedictis & aliis notabilibus causis, ipsius Regis ejusque sequacium excessibus, prout expedire sentierimus, nisi se corrigant & satisfactionis impendant debitum, nec eorum sanguis

à nostris requiratur manibus procedamus: Datum Anagninae Calend. Sept. Pontificatus anno nono.

ANNO
1303.

Philippum Regem, enarratis quae ab eo gesta fuerunt, fidelium coetu sacrisque segregatum declarat: anno 1303.

BONIFACIUS EPISCOPUS,

Scrivens Servorum Dei ad perpetuam rei memoriam.

Super petri solio, excelso throno divina dispositione sedens, illius vices gerimus cui per Patrem dicitur: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Postula à me & dabo tibi gentes hereditatem tuam, & possessionem tuam terminos terrae. Reges eos in virga ferrea, & tanquam vas figuli confringes eos. Quo monemur ut intelligant Reges, disciplinam apprehendant, erudiantur, judicantes terram quod serviant domino cum timore, & exultent ei cum tremore, ne si irascatur aliquando peccant, cum exarserit ira ejus. Ideoque magnum judicamus, ut parvum, quia ejus sumus vicarii, apud quem personatum acceptio indigna reperitur. Hoc veteris & novi Testamenti veritas habet; hoc venerandorum Conciliorum probat autoritas; id sanctorum patrum tenet sententia, id etiam naturalis ratio manifestat. Sed licet tanta potestate sit praedicta Petri sedes, tantaque polleat dignitate, tamen, ut pius pater, severitatem mansuetudine temperantes, ac lenientes aequitate rigorem non ad confringendum, quamquam juste possemus, ferream, sed ad dirigendum in viam salutis directionis virgam in praesentiarum assumimus & correctionis ferulam amplexamur. Novum ad hoc nihil; prout neque grana de spicis excuti fecimus, nempe simpliciter judicantis opera fungimur. Quinimo utentes denunciatorum officio, nullas penas Philippo Francorum Regi imponimus, sed ei propter excessus suos jam excommunicato notorie insistas potius à jure intimamus.

Bonus itaque medicus si quibusdam medicamenta morbis officiant se de gratia vertit, non iis statim duriora subjiciens, sed leniora nisi morborum aliud exposcat acuitas administrans. Sic peccatorum ejusdem fauciat Regis vulnera prius palpavimus, exactis lenitibus multimus, ipsamque pietate paterna fovimus: imo lenimenta hujusmodi seminarium contumacia fuerunt & odiorum, eum crexerunt in superbiam & ad contemptum pertinaciter provocaverunt. Unde nos ad alias non graves tamen medelas convertimus ut saltem experiamur, utrum tactus leniter non contractus se corrigit sicut Nabuchodonosor praeteris terrae Rex incliutus quod optamus ne obstinatus, in quem transiit, videat, & cogamur ferro abscondere vulnera, quae fomentum medicinam non sentiunt; poenitentiam agat; an quod absit in profundum malorum demersus, sordidus sordescat amplius, & veluti Pharaon indurecat.

Olim siquidem dum idem Rex peccaret graviter in diversis articulis in Clerum & Ecclesiam Gallicanos, primum per ejusdem Regis nuntios & ad nos missos, ipsum super hujusmodi salubribus monuimus monitis, deinde ad eum dilectum filium Jacobum de Normannis Notarium nostrum, ei nostras deserentem li-

XIII,
Ex Cod. Diplom. Leibniti Tom. 2.
p. 315.